

Εξάλλου η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα, για τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων αναισιθητοποίησης των ζώων κατά τη σφαγή και για τη διασφάλιση κατάλληλων επιθεωρήσεων και ελέγχων των σφαγείων.

Η Επιτροπή τονίζει ότι τόσο κατά το τέλος της προθεσμίας που καθορίζεται στην αιτιολογημένη γνώμη όσο και πέραν της ημερομηνίας αυτής, και παρά ορισμένες προσπάθειες των Ελληνικών αρχών, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να θεραπεύσει τις ελλείψεις που της προσάπτονται. Η πλειοψηφία των συστάσεων που έχουν απευθυνθεί στις Ελληνικές αρχές δεν υλοποιήθηκαν ή υλοποιήθηκαν ανεπαρκώς. Αφετέρου, εκθέσεις αποστολής δίνουν μια πολύ ανησυχητική εικόνα για την πραγματοποίηση των προαναφερθέντων μέτρων.

(¹) ΕΕ L 340 της 11.12.1991, σ. 17.

(²) ΕΕ L 3 της 5.1.2005, σ. 1.

(³) ΕΕ L 340 της 31.12.1993, σ. 21.

Αίτηση εκδίδσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 — Société Papillon κατά Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Υπόθεση C-418/07)

(2007/C 283/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Société Papillon

Καθή: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Στο μέτρο που το φορολογικό πλεονέκτημα που προκύπτει από το καθεστώς της «οικονομικής ενσωματώσεως» παράγει τα αποτελέσματά του στη φορολόγηση της μητρικής εταιρίας του ομίλου, η οποία μπορεί να συμψηφίσει τα κέρδη και τις ζημιές όλων των εταιριών του ολοκληρωμένου ομίλου και να τύχει του ευεργετήματος της φορολογικής ουδετερότητας των εσωτερικών πράξεων του ομίλου, η μη δυνατότητα, που προκύπτει από το καθεστώς των άρθρων 223 Α και επόμενα του code général des

impôts, εντάξεως στον ολοκληρωμένο όμιλο μιας υποθυγατρικής της μητρικής εταιρίας, για τον λόγο ότι κατέχεται μέσω θυγατρικής η οποία, επειδή είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και δεν ασκεί δραστηριότητα στη Γαλλία δεν υπόκειται στον γαλλικό φόρο εταιριών και δεν μπορεί επομένως να ανήκει στον όμιλο, συνιστά περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως λόγω της φορολογικής συνέπειας της επιλογής της μητρικής εταιρίας να κατέχει μία υποθυγατρική μέσω γαλλικής θυγατρικής ή μέσω θυγατρικής εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος.

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μπορεί ο περιορισμός αυτός να δικαιολογηθεί είτε από την ανάγκη διατήρησης της συνοχής του συστήματος της «φορολογικής ενσωματώσεως», ιδίως των μηχανισμών φορολογικής ουδετερότητας των εσωτερικών πράξεων του ομίλου, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών ενός συστήματος που θεωρεί τη θυγατρική εταιρία που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος ως ανήκουσα στον όμιλο μόνο για τις ανάγκες της προϋποθέσεως της έμμεσης κατοχής της υποθυγατρικής, ενώ την αποκλείει αναγκαστικά από την εφαρμογή του καθεστώτος του ομίλου εφόσον δεν υπόκειται στη γαλλική φορολογία, είτε από κάθε άλλο επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-419/07)

(2007/C 283/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Mojszesowicz και V. Bottka)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να μεταφέρει ορθώς στο εσωτερικό δικαιο το άρθρο 2 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι άδειες ψηφιακής μεταδόσεως τις οποίες χορήγησε η Σουηδική Κυβέρνηση αποτελούν κρατικά μέτρα τα οποία ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, τη χρήση των υπηρεσιών ψηφιακής μεταδόσεως και, επομένως, ρυθμίζουν εμμέσως την παροχή των υπηρεσιών αυτών εντός του Βασιλείου της Σουηδίας. Η απαίτηση που περιέχουν οι σήμερα ισχύουσες άδειες ότι ο κάτοχος της άδειας πρέπει να τηρεί το τμήμα 2 της συμφωνίας συνεργασίας παρέχει εμμέσως στην κρατική εταιρία Boxer το μονοπώλιο των υπηρεσιών ελέγχου της προσβάσεως (περιλαμβανομένης της κρυπτογραφώσεως), κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό. Η διατήρηση σε ισχύ της υποχρεώσεως τηρήσεως του τμήματος αυτού της συμφωνίας συνεργασίας εμποδίζει επιπλέον τις εταιρίες που ενδιαφέρονται να προσφέρουν ένα πλήρες φάσμα υπηρεσιών ψηφιακής μεταδόσεως να απολαύουν των δικαιωμάτων τα οποία έχει ως σκοπό να τους εγγυάται το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας για τον ανταγωνισμό. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Σουηδία δεν έχει μεταφέρει ορθώς την οδηγία για τον ανταγωνισμό στην εσωτερική της έννομη τάξη όσον αφορά τις υπηρεσίες ψηφιακής εκπομπής σημάτων και μεταδόσεως μέσω του επίγειου δικτύου.

(¹) ΕΕ L 249, σ. 21.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-422/07)

(2007/C 283/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες διατάξεις για τον έλεγχο τηρήσεως της ορθής εργαστηριακής πρακτικής όσον αφορά τις επιθεωρήσεις και τους ελέγχους μελετών στον τομέα των βιομηχανικών χημικών προϊόντων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/10/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των αρχών ορθής εργαστηριακής πρακτικής και τον έλεγχο της εφαρμογής τους κατά τις δοκιμές των χημικών ουσιών,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή δεν έχει γνώση της θεσπίσεως εκ μέρους της Ισπανίας των αναγκαίων μέτρων για τον έλεγχο τηρήσεως των αρχών ορθής

εργαστηριακής πρακτικής εκ μέρους των εργαστηρίων που πραγματοποιούν μελέτες στις βιομηχανικές χημικές ουσίες. Επίσης, δεν έχει διοριστεί εκ μέρους της Ισπανίας η αρμόδια αρχή για τον έλεγχο συμμορφώσεως προς τις αρχές της ορθής εργαστηριακής πρακτικής εκ μέρους των προαναφερόμενων εργαστηρίων· σε κάθε περίπτωση, το όνομα της εν λόγω αρχής δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή.

Επιβάλλεται επομένως να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν έχει ακόμη θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τον έλεγχο τηρήσεως της ορθής εργαστηριακής πρακτικής όσον αφορά τις επιθεωρήσεις και τους ελέγχους μελετών στον τομέα των βιομηχανικών χημικών προϊόντων, όπως του επιβάλλει το άρθρο 3 της οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 50, σ. 44.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-424/07)

(2007/C 283/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και A. Nijenhuis)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, προσθέτοντας, με τον νόμο περί τροποποιήσεως της νομοθεσίας περί τηλεπικοινωνιών (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften) της 18ης Φεβρουαρίου 2007, τα άρθρα 3, σημείο 12b, και 9a στο νόμο περί τηλεπικοινωνιών (Telekommunikationsgesetz), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 6, 7, 15, παράγραφος 3, 16, και 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (¹), από το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (²) και από το άρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (³).
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.